RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 98.025 van 26 juli 2001
in de zaak A. 107.622/IX-2939.

In zake : de N.V. CAPITOLE,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. STURTEWAGEN,
kantoor houdende te BERCHEM,
Generaal Van Merlenstraat 38

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie

verzoekster in tussenkomst :

de Kansspelcommissie bij het ministerie van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. VAN ELSLANDER,
kantoor houdende te BRUGGE,
Filips de Goedelaan 11.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de N.V. CAPITOLE op 18 juli 2001 heeft ingediend en waarbij zij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van de beslissing van de kansspelcommissie van 27 juni 2001, aan verzoekster ter kennis gebracht op 9 juli 2001, waarbij aan verzoekster geweigerd wordt een vergunning klasse B uit te reiken voor een kansspelinrichting klasse II gelegen te Oostende en waarbij wordt gemeld dat verzoekster overeenkomstig artikel 19 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning klasse B, een einde moet maken aan de exploitatie van de kansspelinrichting klasse II binnen de drie maanden te rekenen vanaf te kennisgeving van de beslissing;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het administratief dossier;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 juli 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaten H. STURTEWAGEN en D. CRABBEELS die verschijnen voor de verzoekende partij, van advocaat R. ANCIAUX die, in eigen naam en loco advocaat Ph. LEVERT verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat P. DEMAEGDT die, loco advocaat M. VAN ELSLANDER verschijnt voor de verzoekster in tussenkomst;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEY-MEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over het verzoek tot tussenkomst

Overwegende dat de Kansspelcommissie bij het ministerie van Justitie met een verzoekschrift van 23 juli 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij is opgericht door de wet van 7 mei 1999 en zij er onder meer mee gelast is de vergunningen voor kansspelinrichtingen te verlenen; dat zij als zodanig een orgaan is van de Belgische Staat en ressorteert onder het ministerie van Justitie; dat zij geen eigen rechtspersoonlijkheid lijkt te bezitten en derhalve ook niet kan optreden als tussenkomende partij naast of namens de Belgische Staat, die verwerende partij is; dat het verzoek tot tussenkomst dienvolgens niet kan worden ingewilligd;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringend noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten

akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, feiten en gegevens door de verzoekende partij aangebracht moeten worden die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden, met andere woorden, aannemelijk moeten maken dat de schorsing, ingeval de vordering onderzocht wordt volgens de gewone procedureregeling inzake schorsing en de schorsing aldus eerst over een paar weken, doch binnen vijfenveertig dagen na het instellen van de vordering bevolen zou worden, onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat ernstig wordt genoemd, gerealiseerd zou zijn en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog, hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

Overwegende dat te dezen verzoekster stelt wat volgt:

> "Door de weigeringsbeslissing een vergunning af te leveren voor een bestaande inrichting, anticipeert de Kansspelcommissie op een eventuele beslissing van de Raad van State ter zake de weigering van het convenant.
> In dat geval zou de inrichting definitief verloren gaan, zelfs indien naderhand het beroep deze weigering om welke reden ook ongedaan zou maken.";

dat vergeefs wordt gezocht naar enig motief dat het beroep op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou kunnen verantwoorden terwijl verzoekster klaarblijkelijk het vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verwart met het vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat verzoekster aldus niet voldoet aan de eerste voorwaarde gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördi-

neerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Kansspelcommissie bij het ministerie van Justitie in het administratief kort geding wordt niet ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van verzoekster in tussenkomst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juli 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **L. HELLIN.**